

Rundtomfra — — fjern og nær — kaldte Kirkeklokkerne til Andagt. I den stille Luft førtes Lyden milevidt over Engene. Og saa Kirken i Bøstrup kunde han tydeligt høre. Den kaldte ikke forgæves. Ude paa Landevejen, som førte i en Bue udenom Gaarden, saaes den ene Vogn efter den anden med søndagsklædte Bønder, der alle kørte ad Bøstrup til. Per fulgte dem med Øjnene, indtil de forsvandt deroppe bag den høje Borup Bakke. Da den allersidste var borte, følte han det, som om Egnen laa uddød foran ham; som om Befolkningen var draget bort til et fremmed Land og havde ladet ham ene tilbage.

Denne Søndagens Fredløshed, som han huskede saa godt fra Fortiden, havde han ikke kendt siden den Dag, da hans Svigerforældres Hus aabnede sig for ham og han førtes ind i den Verden, hvorover ingen Kirkeklokker ringede. Alligevel følte han i dette Øjeblik slet ikke Længsel efter „Skovbakken“. Han tænkte uden Misundelse paa det Rykind af glade og pyntede Verdensmennesker, som d er udgjorde Dagens festlige Indhold.

En efter en tav Klokkerne. Stadig stærkere grebes han af denne uhyggelige Følelse af Forladthed. Lyden af en Vogn langt borte paa ukendte Veje fremkaldte en helt fantastisk Fornemmelse hos ham af Hinsidighed. Han følte sig som en Afdød, der i Skyggernes Rige hørte Menneskelivet røre sig over hans Grav.

Han tænkte igen paa Jakobes Brev, — han vidste nu, hvad han vilde svare hende. Denne højtidsfuldt stille Formiddag, disse festklædte Bønder i deres fint pudsede Vogne, de Tusinder og atter Tusinder af Hjem Verden over, hvorfra Mennesker i denne Time med Fortrøstning søgte Kirkerne for at hente nyt Mod og ny Styrke i Tilværelseskampen, — det var jo Livets egen overbevisende Protest mod hendes Ord. Lad saa være, vilde han skrive, at Kirken havde frygtelige Synder paa sin Samvittighed, — og det mente han ogsaa selv — saa blev de dog vist rundeligt opvejede af det gode, den havde bragt Menneskene. I hvert Fald — som Pastor Blomberg rigtigt havde sagt det forleden i sin Tale i Skoven — Nordboerne, i det hele Germanerne, havde en særlig Grund til i det mindste at vise Kristendommen Ærbødighed,